

Η Μίνα στο Χωριό Παραγωγής Πράσινης Ενέργειας

Συγγραφή και εικονογράφηση: Μαριλένα Πόλη

Συγγραφέας & Εικονογράφος: Μαριλένα Πόλη

ISBN

Πρώτη ηλεκτρονική έκδοση

Λάρνακα Ιανουάριος 2021

Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφτείτε την σελίδα μας στο διαδίκτυο <https://ecofairytalesblog.com/> ή στείλετε μας ηλεκτρονικό μήνυμα στο ecofairytales@yahoo.com

Το παραμύθι ανήκει στην σειρά παραμυθιών EcoFairytale

Facebook page: <https://www.facebook.com/ecofairytalescy>

Επιτρέπεται η τύπωση του παραμυθιού μόνο για προσωπικούς ή εργασιακούς λόγους αλλά όχι εμπορικούς.

Το παραμύθι «Η Μίνα στο Χωριό Παραγωγής Πράσινης Ενέργειας» βραβεύτηκε με Γ' βραβείο από τον Ελληνικό Πολιτιστικό Όμιλο Κυπρίων, Ε.Π.Ο.Κ., στον 10ο Παγκόσμιο Λογοτεχνικό Διαγωνισμό που πραγματοποιήθηκε το 2020.

Το παραμύθι είναι κατάλληλο για ηλικίες από 4 μέχρι 10 χρονών.

Μια φορά και έναν καιρό ήταν η γλυκιά Μίνα, μια γατούλα με καφέ μάτια.

Η Μίνα πήγαινε να δει τι γιαιδιά της μια φορά το μήνα. Η γιαιδιά της έμενε στην εξοχή πάρα πολύ μακριά. Έτσι λοιπόν, η Μίνα έπαιρνε το τρένο με τα αμέτρητα κόκκινα βαγόνια που περνούσε μέσα από πόλεις και χωριά, μια γέφυρα πολύ ψηλή και στο τέλος έφτανε στα βουνά κοντά στα χιόνια.

Η γιαγιά της Μίνας όπως είπαμε έμενε κοντά στα βουνά σε ένα μικρό χωριό, χωρίς μεγάλους δρόμους και πολλά αυτοκίνητα. Ο αέρας ήταν τόσο καθαρός εκεί γιατί οι περισσότεροι κάτοικοι κυκλοφορούσαν με ποδήλατα.

Στο δρόμο για το σπίτι της γιαγιά της η Μίνα συνάντησε δύο γειτόνισσες της γιαγιάς της και τους λέει:

"Που πάτε έτσι βιαστικά καλές μου με τις βαλίτσες στην πλάτη;"

Και της απάντησαν οι δυο κατσίκες με μια φωνή:

-Φεύγουμε Μίνα από εδώ, πάμε σε άλλα μέρη.

-Ναι αλλά γιατί φεύγετε;

-Αν βρεις την γιαγιά σου, στην πόλη μαζί σου πάρ' την!

-Τι έγινε δηλαδή, κάθηκε η γιαγιά μου;

-Φεύγουμε γιατί πλέον δήμαρχος είναι ο Κάρτυν.

-Ποιος είναι ο Κάρτυν παιδιά, που πάτε, ένα λεπτό σταθείτε...

Η Μίνα δεν άργησε να συνειδητοποιήσει ότι στο χωριό της γιαγιάς τα πράγματα άλλαξαν.

Τριγύρω όλοι κουβαλούσαν κάρβουνα και ξύλα για να ζεσταθούν.

Το πάρκο με τα φωτοβολταϊκά δεν λειτουργούσε πλέον χωρίς τον ήλιο.

-Αυτός ο νέος δήμαρχος δεν ακούγεται καλός καθόλου.

Μουρμούρισε η Μίνα σκεφτική.

-Αγαπητή μου δεν συμφωνώ μαζί σου διόλου.

Μια φωνή απάντησε στη Μίνα από το πουθενά.

-Ποιος μίλησε ;

Η φωνή της απάντησε και πάλι:

-Ο δήμαρχος Κάρτυν είμαι, ο δίδυμος αδερφός του Μάρτυν και έφερα την ανάπτυξη στο χωριό μας.

Όλα αυτά γίνονται για το καλό όλων.

Η Μίνα δεν ήξερε τι να πει, ήθελε την γιαγιά της γρήγορα να βρει. Έτσι απάντησε βιάστηκα στο δήμαρχο Κάρτυν

-Με συγχωρείται κ. Κάρτυν αλλά πρέπει να πάω να δω την γιαγιά μου, έχω αργήσει και με περιμένει, θα βρω τον μπελά μου.

-Κανένα πρόβλημα! Να πας στο λεπτό στη γιαγιά σου να πας με ενοικίαση μοτοσυκλέτας, έχουμε προσφορά! Με μόνο 5 ευρώ μπορείς να την ενοικιάσεις για όλη την βδομάδα.

-Ευχαριστώ πολύ δήμαρχε Κάρτυν για την προσφορά αλλά προτιμώ να πάω με πόδια.

Ο δήμαρχος Κάρτυν τότε την καιρέτισε γελώντας δυνατά, σαν να άκουσε όλα τα αστεία της χρονιάς.

Μετά μπήκε στο ελικόπτερο του και κάθηκε μεμιάς αφήνοντας πίσω του καυσαέριο και σκόνη.

Η Μίνα ξαφνικά παρατήρησε ότι κάτι δεν πήγαινε καλά παντού ήταν πολύ σκοτεινά ενώ ήταν μεσημέρι.

Επιπρόσθετα, ο αέρας δεν φυσούσε καθόλου και ο ήλιος είχε παντελώς εξαφανιστεί.

Ποδήλατα όπως τις άλλες φορές δεν είχε να δανειστεί. Τελικά, πράγματι πήγε ως το σπίτι της γιαγιάς της με τα πόδια.

Πηγαίνοντας βρήκε πάρα πολλά εμπόδια γιατί μεγάλωναν τους δρόμους του κωριού για να κωρούν αυτοκίνητα.

(Μίνα)-Γιαγιά είσαι σπίτι, άνοιξε την πόρτα για να μπω!

(Πουλάκια)-Κάνε ησυχία, μας ξύπνησες Μίνα.

Απάντησαν δύο πουλάκια που κάθονταν στο παγκάκι του κήπου της γιαγιάς της.

(Μίνα)-Έχετε δει τι γιαγιά μου, πέστε μου σας παρακαλώ καλά μου πουλάκια.

(Πουλάκια)-Θα σου πούμε αν μας δώσεις τα γλυκά που έχεις στο καλάθι!

Η Μίνα συμφώνησε και τους έδωσε τα γλυκά.

(Πουλάκια)-Η γιαγιά σου είναι στη φυλακή γιατί δεν ήθελε τον νέο δήμαρχο.

(Μίνα)-Τι έκανε δηλαδή και έπρεπε όμως να φυλακιστεί;

(Πουλάκια)-Θα σου πούμε αν μας δώσεις και το ψωμί που έχεις στο καλάθι σου.

Η Μίνα συμφώνησε και τους έδωσε το ψωμί διστακτικά.

(Πουλάκια)-Το κυριότερο λάθος της ήταν που ανακάλυψε ότι ο Κάρτυν απήγαγε τον ήλιο.

(Μίνα)-Που είναι η φυλακή για να πάω αμέσως;

Μα τα πουλάκια πήραν το ψωμί και τα γλυκά και πέταξαν μακριά χωρίς ούτε ένα βιαστικό γεια.

Η Μίνα ήταν έτοιμη να θυμώσει με όλα αυτά αλλά κατάλαβε ότι κάτι τρόμαξε τα πουλάκια μακριά.

Ο δήμαρχος Μάρτυν της έγνεφε να τον ακολουθήσει και σε κάποια στιγμή εξαφανίστηκε μέσα σε μια ελιά.

Η Μίνα μόλις μπήκε μέσα στην ελιά κατάλαβε ότι έπεφτε σε ένα τούνελ στο οποίο κατακυλούσε σε ένα παράξενο υπόγειο διάδρομο χωρίς πάτο.

Τελικά, έφτασε σε ένα μικρό σαλονάκι.

Η Μίνα μπήκε στο δωμάτιο ακόμα ζαλισμένη, ενώ ο δήμαρχος Μάρτυν τραγουδούσε.

(Μάρτυν)-Ήμουν μικρό λαγουδάκι με καθαρή καρδιά είχα τ' όνειρό μου, το ποδήλατό μου...

(Μίνα)-Δήμαρχε Μάρτυν, ξέρεις που είναι ο αέρας, ο ήλιος και η γιαγιά μου;

(Μάρτυν)-Τελευταία φορά που τους είδα ήταν στην φυλακή, τους φυλάκισε ο αδερφός μου.

(Μίνα)-Ο Κάρτυν που είναι αδερφός σου τι λόγους έχει για να το κάνει αυτό;

(Μάρτυν)-Ο Κάρτυν τους φυλάκισε για να γίνει δήμαρχος και να βγάξει πολλά λεφτά.

(Μίνα)-Ναι αλλά τι έχει αυτό να κάνει με τον ήλιο, τον αέρα και τη γιαγιά μου;

(Μάρτυν)-Όταν παρήγαμε ηλεκτρισμό προηγουμένως χρησιμοποιούσαμε ενέργεια από τον ήλιο και τον αέρα. Ξέρεις με τις ανεμογεννήτριες και τα φωτοβολταϊκά. Όλα αυτά ήταν δωρεάν αλλά τώρα αυτό πάει, θα πληρώνουν ακριβά το ρεύμα οι κωριανοί. Εμένα ο Κάρτυν με κυνηγάει να με φυλακίσει.

(Μίνα)-Έτσι εξηγείται γιατί κρύβεσαι σε αυτό το υπόγειο σπιτάκι. Αν κατάλαβα καλά, θα πληρώνουν οι κάτοικοι για τον ηλεκτρισμό όπως εμείς που ζούμε στην πόλη.

Συμπλήρωσε η Μίνα, καταλαβαίνοντας επιτέλους το σχέδιο του μοκθηρού Κάρτυν.

(Μάρτυν)-Ναι αλλά τα χρήματα εδώ για τον ηλεκτρισμό θα τα παίρνει ο αδερφός μου, μόνο αυτός θα ωφελείται.

(Μίνα)- Πω, πω! Τώρα καταλαβαίνω τι έγινε. Πως μπορώ να βοηθήσω την κατάσταση;

(Μάρτυν)-Να πάμε να ελευθερώσουμε την γιαγιά σου, ας μην χάνουμε χρόνο.

Ο Μάρτυν και η Μίνα ξεκίνησαν υπόγεια να μετακινούνται προς τη φυλακή για να σώσουν τον ήλιο, τον αέρα και τη γιαγιά. Όταν έφτασαν έξω από τη φυλακή είδαν το σκυλί φύλακα που ξάγρυπνο φρουρούσε την περιοχή.

(Μίνα)-Το σκυλί δεν το φοβάμαι αλλά πως θα ανοίξουμε τη φυλακή; Δεν βλέπω κάπου το κλειδί.

Ρώτησε με αγωνία η Μίνα τον Μάρτυν.

(Μάρτυν)-Μακάρι να ήξερα. Δυστυχώς δεν βλέπω τον αέρα και τον ήλιο, μόνο τη γιαγιά σου.

(Μίνα)-Δεν πειράζει, κοίταξε το δάκτυλο μου, σου δείχνω που είναι το κλειδί της φυλακής.

Ο λαγός Μάρτυν τότε παίρνει φόρα, τρέχει και πηδά να φτάσει το κλειδί από την πίσω πλευρά του κτιρίου. Ωστόσο τυχαία ο Κάρτυν τον βλέπει από το ελικόπτερο του και θυμώνει τόσο που γίνεται κόκκινος από το θυμό του. Ο Μάρτυν βλέποντας το ελικόπτερο του Κάρτυν να τον πλησιάζει ρίχνει το κλειδιά κάτω για να τα πιάσει η Μίνα να ελευθερώσει τη γιαγιά της.

Το σκυλί φύλακας τρώει τα κλειδιά στο κεφάλι και αμέσως λιποθυμά. Η Μίνα ελευθερώνει τη γιαγιά της και έπειτα ξεκλειδώνει τα δύο μικρά μπαούλα για να βγουν οι 2 άλλοι φυλακισμένοι.

Όταν άνοιξαν τα δύο μικρά μπαούλα δεν πέρασαν ούτε 2 λεπτά και ο ήλιος φώτισε τη γη και τα αέρηδες σφύριζαν ευτυχισμένοι.

(Μίνα) -Γιαγιά είσαι καλά, πόσο καιρό είσαι φυλακισμένη ;

Γιαγιά- Εδώ και μια βδομάδα, μπράβο που τα καταφέρετε και μας σώσατε.

Μάρτυν- Παιδιά προσέχετε γιατί ο Κάρτυν έρχεται νευριασμένος κατά πάνω μας.

Μίνα-Του καταστρέψαμε το σχέδιο και τώρα είναι εξαγριωμένος.

Άρχισαν τότε η Μίνα, η γιαγιά και ο Κάρτυν να τρέχουν να ξεφύγουν σαν τρελοί.

Τα κατάφεραν τελικά να απομακρυνθούν αλλά όχι επειδή ήταν γρήγοροι. Έλειψαν τα καύσιμα από το ελικόπτερο του Κάρτυν και για αυτό το λόγο δεν κατάφερε να τους πιάσει. Το ελικόπτερο έπεσε με πολύ θόρυβο στη γη και μοιράστηκε σε δύο μεγάλα κομμάτια.

Εντωμεταξύ οι χωριανοί αντιλήφθηκαν ότι επέστρεψε ο ήλιος και ο αέρας. Μετά άκουσαν τον Κάρτυν να φωνάζει για βοήθεια και τρεχάτοι πήγαν να δουν τι συμβαίνει.

Ο δήμαρχος Μάρτυν τότε τους εξήγησε ότι κρυβόταν για να μην τον φυλάκιζε ο αδερφός του και ότι με την βοήθεια της Μίνας κατάφεραν να ελευθερώσουν τον ήλιο, τον αέρα και την γιαγιά.

Οι χωριανοί έβαλαν τον Κάρτυν στην φυλακή για να μην επιχειρήσει να απαγάγει ξανά κανέναν.

Έτσι το χωριό παραγωγής πράσινης ενέργειας έγινε και πάλι όπως πριν.

Η Μίνα με την γιαγιά της ήταν ευτυχισμένες που σώθηκε το χωριό αυτό.

Έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

Βιογραφικό συγγραφέως

Η Μαριλένα Πόλη γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Λάρνακα. Από την πλευρά της μητέρας της έχει καταγωγή την κατεχόμενη Αγία Τριάδα Καρπασίας.

Εργάζεται ως συγγραφέας περιβαλλοντικών παραμυθιών μετά την διεκπεραίωση των μεταπτυχιακών τις σπουδών στην Βοτανολογία στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης. Στον παρελθόν συμμετείχε ενεργά στην ομάδα οργάνωσης της Παγκύπριας εκστρατείας καθαρισμού “Let’s do it Cyprus” τις χρονιές 2016 και 2017. Όταν βρίσκει ελεύθερο χρόνο συνδράμει σε προγράμματα για την προστασία των παραθαλάσσιων οικοσυστημάτων της Κύπρου.

Μέχρι σήμερα έχει βραβευθεί με Α’ βραβείο για το διήγημα της «Κάτω στην Αμμόκωστο ώρα να ανθίσουν οι λεμονιές» και με Β’ βραβείο για το ποίημα της «Κύπρος, αξέχαστη μικρή μου πατρίδα» στον 6ο Παγκόσμιο Λογοτεχνικό Διαγωνισμό του Ελληνικού Πολιτιστικού Ομίλου Κυπρίων Ελλάδος (Ε.Π.Ο.Κ.) τα οποία είναι εκδομένα στο βιβλίο Φιλολογική Πρωτοχρονιά Κύπρου”, Τόμος 2.

Επίσης έχει εκδώσει την σειρά παραμυθιών «Οικολογικά Παραμύθια – EcoFairytale» και το παραμύθι με τίτλο “Το πάθημα του βασιλιά του δάσους”. Το παραμύθι “Η Μίνα στο χωριό παραγωγής πράσινης ενέργειας” βραβεύτηκε με Γ’ βραβείο από τον Ε.Π.Ο.Κ. στον 10ο Παγκόσμιο Λογοτεχνικό Διαγωνισμό που διεξήχθη το 2020.

Αποτελεί ιδρυτικό μέλος του ΜΚΟ Together Environmental and Social Network και είναι η υπεύθυνη για τις εκδόσεις της σειράς παραμυθιών EcoFairytale.

Άρθρα της έχουν δημοσιευτεί σε διεθνείς ιστοσελίδες για το περιβάλλον όπως η <https://tunza.eco-generation.org/> και σε ξενόγλωσσα περιοδικά έντυπα όπως το Fritillary (εφημερίδα του Ashmolean Natural History Society of Oxfordshire).

Η Μίνα παίρνει το τρένο για να επισκεφτεί την γιαγιά της, η οποία μένει σε ένα μακρινό χωριό πάνω στα βουνά. Φτάνοντας στο χωριό η Μίνα δεν μπορεί να βρει την γιαγιά της, ενώ όλα έχουν αλλάξει. Επίσης, ο αέρας και ο ήλιος απουσιάζουν με αποτέλεσμα οι χωριανοί να μαζεύουν ξύλα για να ζεσταθούν. Θα βρει άραγε μια άκρη η Μίνα αλλά και μια λύση για την νέα κατάσταση που βρήκε μπροστά της;

Ένα παραμύθι για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας σε γλώσσα κατανοητή για παιδιά.

Στην σειρά παραμυθιών EcoFairytale κυκλοφορούν επίσης:

- 1. Το πάθημα του βασιλιά του δάσους**
- 2. Ο Γιαννάκης και το πνεύμα της ανακύκλωσης**
- 3. Η κυρία με τις κόκκινες τουλίπες**
- 4. Το τελευταίο των ντόντο**

Θα κυκλοφορήσει εντός του 2022 το πρώτο μυθιστόρημα της σειράς με τίτλο «Σώζοντας τον Πλανήτη Γη».